

УДК 330.366

Біловол Р.І., к.е.н., доцент, Денисов Д.А. студент
Полтавський національний технічний університет імені Юрія
Кондратюка
м. Полтава

КОНЦЕПЦІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ ТА ЇЇ ОСНОВНІ КОМПОНЕНТИ

Формування концепції сталого розвитку України повинно базуватися на наступних її основних компонентах, що зможуть забезпечувати розвиток держави: економічну; екологічну; соціальну (рис. 1).

Рисунок 1. Складові концепції сталого розвитку України

В умовах формування глобального економічного простору привабливість економіки України зможе бути забезпечена завдяки залученню іноземних інвестицій, що сприятимуть розвитку економіки, розробка і впровадження інноваційних технологій і на їх основі значне оновлення основних виробничих фондів вітчизняних підприємств. Саме їх прагнення до підвищення конкурентоспроможності національного виробництва, формування довіри іноземних партнерів, безпосередньої участі вітчизняних підприємств у міжнародному фінансовому обміні дасть можливість залучити іноземні інвестиції. Стабільний інвестиційний клімат держави зможе сприяти припливу інвестицій в національну економіку, та їх раціональне використання вітчизняними підприємствами. Особливо це стосується територіально-виробничого розвитку регіонів, інтенсивного розвитку агропромислових підприємств, продукція яких користується попитом у країнах Європи, США, Британії.

Доцільно визначити переваги впровадження інвестицій та розвитку економіки України: вигідне географічне розташування; розвинена інфраструктура; наявність значного науково-технічного потенціалу в галузях науки і техніки; низька оплата праці в Україні; значні запаси багатьох видів сировинних ресурсів; родючі чорноземи України; вигідне географічне розташування; швидке зростання українського ринку товарів та послуг та інше [1].

На розвиток економічної складової спрямована Програма економічних реформ «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», метою якої є суттєва активізація інноваційних процесів, розвиток науки і впровадження її розробок у сферу виробництва. А Законом України

«Про пріоритетні напрямки інноваційної діяльності» Урядом України, з урахуванням світових технологічних тенденцій, визначені стратегічні орієнтири інноваційної діяльності на 2012-2016 роки.

Екологічне законодавство України представлене кодексами, окремими законами, які регулюють окремі питання охорони довкілля, Указами Президента України й постановами Кабінету Міністрів України, проте, незважаючи на те, що в Україні існує така система екологічної сертифікації, вона є малопопулярною, про неї не знають, або нехтують вітчизняні виробники та споживачі. Таку сертифікацію проходять українські компанії експортери, адже відповідність екологічним стандартам є ключовою вимогою виходу товару на європейський ринок.

Екологічна складова, як важлива складова сталого розвитку України повинна бути націлена на розробку та впровадження систем національної та міжнародної екологічної сертифікації. Відповідність продукції екологічним стандартам повинна бути засвідчена екологічним маркуванням. Провідні вітчизняні компанії України використовують знак «Екологічно чисто та безпечно», емблемою якого став «Зелений журавель». З 2013 р. Україна входить до системи екологічної сертифікації GEN. Вітчизняні компанії, які намагаються мінімізувати шкоду для природи, заподіяну своєю діяльністю, зазвичай, приймають систему екологічних принципів та стандартів.

Таким чином, екологічна відповідальність держави полягає не лише у розробленні екологічного законодавства, а контролі за його виконанням, коли провадиться відкрита екологічна політика, згідно якої працівники, партнери, члени місцевої громади та інші зацікавлені сторони інформуються про можливу екологічну шкоду від діяльності компаній.

Соціальна складова Концепції сталого розвитку України повинна бути орієнтована на людський розвиток, на збереження стабільності суспільних і соціальних систем, на зменшення стресових і конфліктних ситуацій. Україна вважається державою з вагомим науковим потенціалом, але економічні та політичні процеси, що зараз відбуваються, негативного вплинули на розвиток інноваційних процесів. Фінансування науки в Україні, як це підтверджується Законом України «Про науку і науково-технічну діяльність», повинно бути не нижчим, ніж 1,7% ВВП, але на сьогодні вона і фінансується державою на рівні – 0,33%. У довгостроковій перспективі стратегічний потенціал України і високий рівень освіти населення дадуть можливість розвивати людський капітал країни, який стане базовою перевагою і головною сильною характеристикою нації [2].

Список літератури

1. Воронкова В.Г Теоретичні засади управління інноваційним процесом в Україні / Вісник Національного університету «Львівська політехніка. Проблеми економіки та управління», № 628. - 2008.- С. 417-423.

2. Місце України за Глобальним індексом конкурентоспроможності у 2012 -2013 р.р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uihtei.kiev.ua./viewrgr.php.page/id = 492> –Назва з екрану.